

Kerekasztal beszélgetés

Az iskolánk fennállásának 90. évfordulójára tartott rendezvénysorozat második napjának fontos programja volt a kerekasztal beszélgetés.

Kunstár Hajnalka intézményvezető-helyettes, a program háziasszonya, a beszélgetés moderátora köszöntötte a megjelenteket. Külön üdvözölte a beszélgetés résztvevőit, az önkormányzati képviselőket, a helyi vállalkozások és civil szervezetek képviselőit, a nyugalmazott pedagógusokat. Elmondta, milyen események voltak és lesznek a programsorozatban, majd bemutatta az elkészült igazgatófát.

Ezután Vida Nóra Adél 3. osztályos tanuló szavaltát, S. Nagy Péter Áron 2. b osztályos tanuló hegedűszólóját és Popon Gergő Roland 2. b osztályos tanuló furulyajátékát hallgathattuk meg.

Következett Závogyán Judit intézményvezető asszony ünnepi beszéde, melyben kifejtette, hogy az iskola mindenkinek és minden településnek fontos, hiszen szellemi táplálékot és közösségi létet nyújt a nemzedékeknek. A közösség fontosságát Saint-Exupery idézetével támasztotta alá:

“Egy magányos kődarab mindig csak kő marad. Ám ha kell, a sok kis kő együtt templomot emel.”

A tudás értékét pedig Márai Sándor szavaival emelte ki:

“Dolgozni csak úgy érdemes, ha az ember alkot valamit: egy pár cipőt, mesterien, úgy ahogy más nem tudja, vagy egy regényt, mesterien, ahogy más nem tudja, vagy gyógyít (vagy tanít) mesterien, mintha Isten megsúgta volna a titkot.”

A meghívott vendégek átvehették az ünneplő intézmény ajándékait, az erre az alkalomra készített emléklakettet és az Évkönyvet. Ezután került sor a beszélgetésre.

Hári József nyugalmazott igazgató úr visszaemlékezésében elmondta, hogy tanyasi iskolában kezdte a pályáját, összevont osztályban. Itt szerette meg a pedagógushivatást. Vezetőként azt tartja fontosnak, hogy az iskolában mindenki jól érezze magát: a tanuló, a szülő és a nevelő. Véleménye szerint az eredményes tanuláshoz szükséges a fegyelem és a figyelem. Tanulói kérdésre bemutatta az ő idejében használt fenyítő eszközt, a pálcát is.

Dimák Béla nyugalmazott igazgató úr felidézte, hogy Pusztaföldváron kezdett tanítani. Később feleségével Nagyszénásra költöztek. A komolyabb problémákat is igyekezett humorosan megoldani. Büszke rá, hogy sok kiváló biológus, erdész és más szakember került ki a kezei közül. Visszaemlékezett arra, hogy a szemléltető eszközöket egyrészt a családoktól szerezték be, másrészt a pedagógusok készítették el.

Hódsági Ferencné Keresztély Ágnes Keresztély János igazgató úr leánya arról beszélt, hogy kiskorában költöztek el Nagyszénásról. Emlékei szerint édesapja közreműködött az iskola épületének bővítésében. Arról is beszélt, hogy az ő gyermekkorában az ünnepeken kisdobos, illetve úttörő egyenruhát viseltek a gyerekek, a hétköznapokon pedig iskolaköpeny volt a kötelező ruhadarab.

Mesélt arról az iskolai szokásról, hogy minden reggel és délután felsorakoztak a tanulók az iskolában. A nap végén felolvasták az aznap szerzett jegyeket.

Földi András nyugalmazott igazgató úr úgy gondolja, most is ugyanabba az irányba tartana az iskolavezetésben, mint amikor igazgató volt. Sok mindent tartott túlszabályozottnak, ezeket nem szerette. A diákokról azt gondolja, nem feltétlenül igaz az az állítás, hogy a mai tanulók többet tudnak, de mindenképpen mást. Akkor is voltak szorgalmas, szófogadó gyerekek, és olyanok is, akik nem fektettek túl sok energiát a tanulásba, éppen úgy, mint ma.

Ráczné Gálik Márta volt igazgató asszony ennek az iskolának egykori diákjaként büszke arra, hogy itt dolgozhat, és a kollégáira, akikkel együtt elérték, hogy az iskola Tehetségpont lett. Elmondta, hogy pályázatok segítségével több megyei bemutató órát és óvodai foglalkozást tartottak a vezetése alatt. Informatikai eszközök beszerzése, új infokommunikációs hálózat kiépítése valósult meg. Sikertelenül csökkenteni a lemorzsolódást, támogatni a tehetséges tanulókat. A közösségi programokkal kapcsolatban arról beszélt, hogy hasonlóak voltak, mint most. Amin a tanulók szívesen részt vettek, azok megmaradtak, amiről elfogytak a gyerekek, azok megszűntek. A teljesség igénye nélkül sok ilyen programot sorolt fel.

Závogyán Judit intézményvezető asszony szerint fontos hangsúlyozni, hogy a gyerekek szerencsére nem egyformák. Ezért a pedagógusoknak sok új módszerrel kell megismerkedniük ahhoz, hogy sikeresek legyenek. Amikor elvállalta a vezetést pontosan tudta, hogy öt év alatt honnan hova fog elérni az iskola. Nagyon jó irányba haladunk. Ezt mutatja, hogy megoldásközpontú iskola lettünk, belső módszertani műhelyt alakítottunk ki, az Oktatási Hivatal Bázisintézménye lettünk. Sikeresek a tanulók körében az iskolagyűlések is. A pedagógusok fontos küldetésének tartja, hogy a gyerekeknek adjanak gyökereket és szárnyakat.

A beszélgetés után ünnepélyesen felköszöntötték a 90 éves Hári József nyugalmazott igazgató urat, aki megköszönte a köszöntést. Elmondta, nem érzi magát 90 évesnek, szereti az embereket és nagyon szeret gyerekek között lenni.

További boldogságot, egészséget kívánunk Józsi bácsinak és a mai és a jövő iskola tanulóinak és dolgozóinak!